

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ ΝΑΙ ΣΕ ΜΙΑ ΕΥΡΩΠΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟ ΜΕΧΡΙ ΤΑ ΟΥΡΑΛΙΑ

Δρ Γαβριήλ Μανωλάτος
Καθηγητής Διεθνούς Οικονομίας
και ανάπτυξης

Οχι στις ιμπεριαλιστικές επιδιώξεις των ΗΠΑ του ΝΑΤΟ της ΕΕ και της Ρωσίας.

ΟΧΙ στην εμπλοκή της Ελλάδος. ΟΧΙ στους διεθνείς πολεμικούς σχηματισμούς όχι στη μισαλλοδοξία και στους ανταγωνιστικούς εξοπλισμούς για τον έλεγχο των λαών.

Η Ουκρανία και ο ουκρανικός λαός είναι σήμερα το θύμα αυτών των ανταγωνισμών και της ακραίας μισαλλοδοξίας των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Χθες ήταν η Κύπρος η Γιουγκοσλαβία, το Ιράκ, η Συρία, το Αφγανιστάν κλπ. Η Αμερική με τη Δύση ανέδειξαν την αθλιότητα και δημιούργησαν το θύμα που προσέφεραν δόλωμα στην βαρβαρότητα της Ρωσίας η οποία θέλει να υποτάξει έναν λαό συνθλίβοντας τη χώρα του.

Ποιος αλήθεια σώφρων και νοήμων θα συμβούλευε σήμερα τον ουκρανικό λαό να επιμείνει να τοϊκά αντί της κατάπαυσης του πυρός; Το αποτέλεσμα θα ήταν η καταστροφή της χώρας τους.

Η λύση είναι η ουδετερότητα της Ουκρανίας και η ανεξαρτησία της με κοινή εγγύηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ρωσίας.

Η άμεση κατάπαυση του πυρός και όχι μια φιλοπόλεμη έξαρση αποτελεί τη μόνη συνετή και εφικτή λύση. Η ουδετερότητα της Ουκρανίας είναι η μόνη εφικτή αλλά και η περισσότερο οφέλημη λύση από την ένταξή της στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ.

Το συνεχιζόμενο αιματοκύλισμα αντί της κατάπαυσης του πυρός και της ουδετερότητας είναι θυσία χωρίς αντίκρισμα του ουκρανικού λαού στον βωμό του ιδεολογήματος για το δικαίωμα εισόδου στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ. Μόνο τα σκοτεινά συμφέροντα που ωφελούνται πάντα από τη

Η Ελλάδα και οι έλληνες, έχουμε κάθε λόγο να συμπαρασταθούμε στον ουκρανικό λαό όχι όμως να γίνουμε μέρος του προβλήματος και να συμμετάσχουμε ενεργά στην εμπλοκή. Μια γενναιόδωρη ανθρωπιστική βοήθεια θα ήταν ο ενδεδειγμένος τρόπος για να συνδράμουμε τον ουκρανικό λαό.

δυστυχία των λαών εξυπηρετεί η συνέχιση του αιματοκυλίσματος και όχι τον ουκρανικό λαό.

Η Ελλάδα και οι έλληνες, έχουμε κάθε λόγο να συμπαρασταθούμε στον ουκρανικό λαό όχι όμως να γίνουμε μέρος του προβλήματος και να συμμετάσχουμε ενεργά στην εμπλοκή. Μια γενναιόδωρη ανθρωπιστική βοήθεια θα ήταν ο ενδεδειγμένος τρόπος για να συνδράμουμε τον ουκρανικό λαό. Σε καμία όμως περίπτωση δεν θα έπρεπε να στέλναμε στρατιωτικό εξοπλισμό και να καταστούμε με αυτόν τον τρόπο άμεσα εμπλεκόμενοι σε μια πολεμική σύρραξη. Οι καιροί ου μενεοί. Είμαστε μέλος της ΕΕ και θα πρέπει να παραμείνουμε σε αυτόν τον σχηματισμό γιατί είμαστε μέρος της «Δύσης» και όχι επειδή «ανήκουμε εις την δύση». Ανήκουμε μόνο στους Έλληνες και στην Ελλάδα και όχι στην Δύση ούτε κάπου αλλού. Ακόμα περισσότερο δεν θα πρέπει να αποτελέσουμε το προκεχωρημένο φυλάκιο της Δύσης εξυπηρετώντας τα συμφέροντα του ΝΑΤΟ και της ΕΕ εις βάρος των εθνικών μας συμφερόντων. Δυστυχώς η Ελλάδα είναι απύσχα από τη διεθνή σκηνή και απλά κάνει ότι την προστάζουν χωρίς το παραμικρό όφελος. Θα πρέπει επιτέλους να σταματήσουμε να είμαστε τα «παιδιά» για όλα τα θελήματα του ΝΑΤΟ και των ΗΠΑ. Η Τουρκία με τη στάση που έχει τηρήσει αναβαθμίζει εκ των πραγμάτων τον ρόλο της στην ευρύτερη περιοχή. Εμείς γιατί να είμαστε σχεδόν πάντα «τα καλά παιδιά» της Δύσης για όλες τις δουλειές;

Η Ευρωπαϊκή Ένωση με αξιοθρήνητο τρόπο παίζει το παιχνίδι των ΗΠΑ. Απύσχα και αδύναμη να παίξει οποιοδήποτε ρόλο στη διεθνή σκηνή. Ίσως, τα καταστροφικά αποτελέσματα αυτού του πολέμου να είχαν αποφευχθεί αν το ΝΑΤΟ δεν είχε πραγματοποιήσει την επέ-

κταση του μέχρι τα σύνορα της μετασοβιετικής Ρωσίας. Αυτό τουλάχιστον ισχυρίζεται ο Πούτιν όταν λέει ότι είναι ζήτημα ασφάλειας της Ρωσίας η επέκταση του ΝΑΤΟ έως τα σύνορά της. Σαν αντίδραση της επέκτασης του ΝΑΤΟ η Ρωσία προωθεί με τη δύναμη των όπλων μια ρωσική σφαίρα επιρροής στην Κεντρική Ευρώπη.

Αλήθεια γιατί αυτή η ατελείωτη επέκταση του ΝΑΤΟ; Εναντίον ποιας εχθρικής δύναμης συντελείται αυτή η γιγαντιαία στρατιωτική συμμαχία; Η Σοβιετική Ένωση αυτοδιαλύθηκε και το Σύμφωνο της Βαρσοβίας έχει καταργηθεί. Σε τι χρησιμεύει πλέον το ΝΑΤΟ αφού ιδρύθηκε για να αντιμετωπίσει την κομμουνιστική απειλή από τη Σοβιετική Ένωση η οποία δεν υπάρχει πια; Ο κορυφαίος αμερικανός διπλωμάτης και ιστορικός Τζορτζ Κέβαν, είχε αναφέρει ότι αυτό ήταν «ένα τραγικό λάθος» και είχε προειδοποιήσει πως θα οδηγούσε τους Ρώσους «σε μια βαθμιαία έντονη αντίδραση».

Αυτή η έντονη αντίδραση της Ρωσίας στη επέκταση του ΝΑΤΟ συμβαίνει σήμερα και τα πληρώνει ο ουκρανικός λαός μέχρι τώρα τουλάχιστον.

Απορώ και είναι αξιοπερίεργο, που στις αναλύσεις των μέσων ενημέρωσης, δεν προβάλλεται η παράμετρος αυτή...

Οι πολεμικές όμως συγκρούσεις ποτέ δεν λύνουν προβλήματα. Αντίθετα, δημιουργούν νέα μεγαλύτερα. Αντί για τις κάθε είδους επιθέσεις, η διεθνής κοινότητα και ιδίως η Ευρωπαϊκή Ένωση, θα πρέπει άμεσα να προτάξουν τον διάλογο, τη συνεργασία και τη διπλωματία. Μόνο έτσι θα μπορούσαμε να οδηγηθούμε σε πορεία πανευρωπαϊκής ασφάλειας που να εγγίζει το όνειρο του Ντε Γκωλ για «μια Ευρώπη από τον Ατλαντικό μέχρι τα Ουράλια».